

Povezivanje s obiteljima

Ostvarivanje projekta Okviri učenja u ranom djetinjstvu u vašoj zajednici

Projekt Okviri učenja u ranom djetinjstvu utemeljeni na praktičnim resursima financiran je od strane Vlade Australije putem Ministarstva za obrazovanje, zapošljavanje i radne odnose. Ove resurse razvila je društvena zadruga Community Child Care Co-operative Ltd (NSW) za pomoć odgajateljima koji rade s djecom ranog uzrasta u provedbi Okvira učenja u ranom djetinjstvu.

S izuzetkom grba Commonwealth-a, žiga ministarstva i materijala zaštićenog zaštitnim znakom te ako nije drukčije navedeno, sav materijal predstavljen u ovom dokumentu se izdaje pod licencom za imenovanje Creative Commons Attribution 3.0 Australia (<http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/au/>).

Pojedinosti o relevantnim uvjetima licenciranja dostupni su na Creative Commons web stranici (dostupno korištenjem ponuđenih veza) kao i puni zakonik za licencu CC BY 3.0 AU. (<http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/au/legalcode>).

Ovaj dokument se mora priznati i označiti autorstvo djela kao *Early Years Learning Framework Practice Based Resources - Connecting with families: Bringing the Early Years Learning Framework to life in your community* (Okviri učenja u ranom djetinjstvu utemeljeni na praktičnim resursima – Povezivanje s obiteljima: Ostvarivanje projekta Okviri učenja u ranom djetinjstvu u vašoj zajednici).

ISBN: 978-0-9873543-1-0

Za nas kao odgajatelje djece ranog uzrasta odnosi su u osnovi svega što radimo.

Istinski, pozitivni odnosi s djecom, obiteljima kao i s drugim odgajateljima su neophodni za postizanje pozitivnih rezultata.

Kad razmišljamo o odnosima, obično nam prvo padnu na pamet odnosi s djecom. Ali i odnosi i partnerstvo koje izgrađujemo s obiteljima su isto toliko važni.

Rad s roditeljima je zahvalan, izazovan i uvijek ispunjen mogućnostima.

Najbolji rezultati za djecu nastaju kad nastavnici i članovi obitelji rade zajedno:

“Djeca napreduju kad obitelji i učitelji zajednički surađuju kako bi pružili potporu učenju djece ranog uzrasta.”

(Okviri učenja u ranom djetinjstvu, str. 9)

“Kad upišete dijete,
vi zapravo upisujete
obitelj”¹

Djeca ne žive u izolaciji.

Svako dijete je prije svega član obitelji. Roditelji i drugi članovi obitelji su djetetovi prvi i najvažniji učitelji.

Kad radimo s djetetom, mi istovremeno radimo i s njegovom obitelji, a često i sa širom zajednicom.

Moramo razmišljati o tome kako ćemo pružiti stvarne prilike za obitelji kako bi one bile uključene u doprinos učenju djeteta.

Da bi se to uključivanje moglo postići, mi moramo prije svega razmisliti o tome kako ćemo pomoći obiteljima da se osjećaju kao dio onoga što mi radimo.

¹ Intoual, A., Kameniar, B. & Bradley, D. (2009) Bottling the good stuff: stories of hospitality and yarnin' in a multi-racial kindergarten. *Australasian Journal of Early Childhood Education*, 34 (2), 24-30. (Članak iz Austral-azijskiog časopisa o obrazovanju u ranom djetinjstvu)

Pripadnost je važna
za članove obitelji
kao i za djecu u
našoj skrbi.

Osjećaj pripadnosti i dobrodošlice je neophodan kako bi se obitelji osjećale ugodno u našoj ustanovi, kao i osjećaj da one mogu pridonijeti onome što radimo.

Djeca uče kako se treba ponašati gledajući reakcije članova svoje obitelji. Ako se obitelji osjećaju sretno i prihvaćeno i djeca će se tako osjećati.

Znajući da je uključenost obitelji toliko važna mi ponekad očekujemo puno. Tražimo od obitelji da daju komentare na smjernice i procedure ili da redovito doprinose našem programu. Takve povratne informacije i prilozi su vrijedni, ali ako očekujemo da se sve obitelji uključe na tako formalan način, mogli bismo se razočarati. Uspješni odnosi se temelje na poštovanju i razumijevanju. Postoje različiti načini uključivanja pa trebamo slušati kako bismo saznali koji je najbolji način za uključivanje obitelji.

Kroz svakodnevne odnose s članovima obitelji mi gradimo temelje za uspješnu suradnju.

Kad pokazujemo istinsko zanimanje za individualno upoznavanje svakog djeteta i članova njegove obitelji , mi kreiramo osjećaj pripadnosti i suradnje.

Pozitivni odnosi se grade na točkama povezivanja.

Kao odgajatelji djece ranog uzrasta mi već imamo jednu vrlo očitu točku povezivanja sa svakim članom obitelji – njihovo dijete.

Kako bismo gradili iskrene odnose moramo odvojiti vrijeme za osmišljene razgovore s obiteljima o njihovoj djeci.

Kada obitelji povjeravaju svoju djecu našoj skrbi, prije svega, one žele znati da mi vodimo brigu i da smo pouzdani – da će njihova djeca biti u redu dok su s nama.

Obitelji također žele vidjeti da mi uistinu poznajemo njihovo dijete; da znamo što mu se sviđa ili ne sviđa; da smo odvojili vrijeme da ga upoznamo kao pojedinca.

Obitelji žele vidjeti da mi imamo znanje i vještine koje nam omogućavaju da potičemo najbolje osobine kod njihovog djeteta.

Prilikom razgovora s obiteljima, važno je poći dalje od svakodnevnih pozdrava te izgraditi dublju vezu i razumijevanje. To je naša šansa da pokažemo obitelji da poznajemo njihovo dijete i da znamo što radimo.

Ako su naši razgovori ograničeni na “Sara je danas imala dobar dan” ili “Toby se zabavljao u pijesku” obitelj će imati ograničeno znanje o tome što mi zapravo radimo. Kad odvojimo vrijeme za dublje razgovore o zanimanjima djece i njihovu učenju, to obiteljima daje uvid u djetetov dan i važnost naše uloge kao odgajatelja.

Odnosi su složeni. Ako razmišljamo o izazovnim odnosima koje smo imali s nekom obitelji, to nas može samo podsjetiti na važnost izgradnje pozitivnih odnosa.

Odnosi s obiteljima su vrijedni i zadovoljavajući kad radimo zajednički kako bi podržali učenje djeteta. Tražeći prilike za razgovor s obiteljima i podjelu informacija o njihovom djetetu, mi smo u mogućnosti izgraditi odnose povjerenja koji daju djeci i obiteljima osjećaj pripadnosti.

Ako zaista želimo raditi dobar posao u našem radu s djecom, suradnja s obiteljima nije proizvoljna. Odvajanje vremena za izgradnju odnosa s obiteljima je neophodno.

Izgradnja odnosa

Ponekad najjednostavnije stvari čine najveću razliku.

- **Pozdravljajte se iskreno** – Pozdrav je važan. Čak iako ste se već pozdravili dvadeset puta, neka vaš pozdrav zvuči kao da je prvi put. S kim god da razgovarate, to će cijeniti.
- **Saznajte imena ljudi** - Korištenje imena kad s nekim razgovarate čini trenutnu vezu i pokazuje zanimanje za osobu.
- **Napravite prvi korak** - Nemojte čekati da obitelj dođe k vama. Preuzimanje vodstva riječima pozdrava i pokretanjem razgovora daje drugim osobama olakšanje - osobito ako se osjećaju sramežljivo ili zabrinuto.
- **Kažite što se stvarno dogodilo u tijeku dana** – Razgovarajte s članovima obitelji o nečemu što se stvarno djetetu dogodilo u tijeku dana. Ne samo da su imali “dobar dan”, već nešto što pokazuje da ste zainteresirani za ono što njihovo dijete radi. Osjećaj da vam je zaista stalo i da ste zainteresirani za njihovo dijete puno znači za obitelj.
- **Budite spremni i slušati i govoriti** – Obitelji nas više cijene i poštuju kao odgajatelje kad pokazujemo da i mi cijenimo njihove ideje i mišljenja. Istinski odnosi su u uzimanju i davanju – a ne kad samo jedna strana priča a druga samo sluša.
- **Postavite se u nečiju poziciju** – Može biti lako osuđivati druge. Ali prije toga probajte se na trenutak staviti u poziciju druge osobe. Razmislite kako biste se vi osjećali u istoj situaciji. Obitelji samo pokušavaju učiniti što je najbolje za njihovu djecu. Razmislite kako im vi možete u tome pomoći.

Perspektiva roditelja

“Kao odgajatelj djece ranog uzrasta uvijek mislim da su moji odnosi s obiteljima djece s kojom radim bili dobri. Još uvijek to mislim, ali postavši roditelj to mi je dalo drukčiju perspektivu o značenju i važnosti odnosa roditelj-odgajatelj.

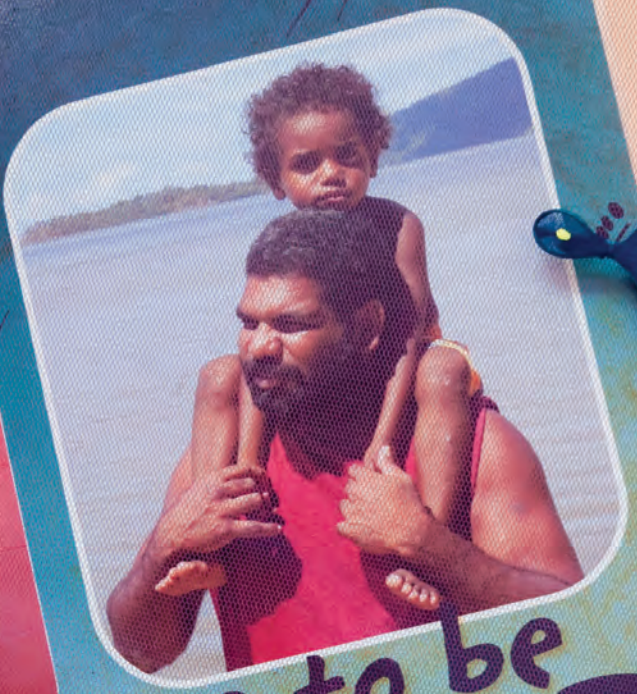
Kao roditelj želim znati da se o mome djetetu vodi briga – da netko pazi na njega, da će ga netko utješiti kad je tužno i podijeliti uzbuđenje u pronalasku nečeg novog ili kad nešto radi po prvi put.

Kao roditelj želim se osjećati dobrodošlo kad prođem kroz ulazna vrata – želim da mi se netko nasmiješi i pozdravi i mene i moje dijete. Znam iz vlastitog iskustva, koliko se može biti zauzet, ali sada cijenim koliko znači kada netko odvoji vrijeme da mi kaže nešto značajno o danu mog djeteta i da mi pokaže da ga razumije - da zna što mu se sviđa ili ne sviđa, što mu ide dobro, a što ne. Što će jesti, a što neće – sve te stvari koje ga čine onim tko jeste.

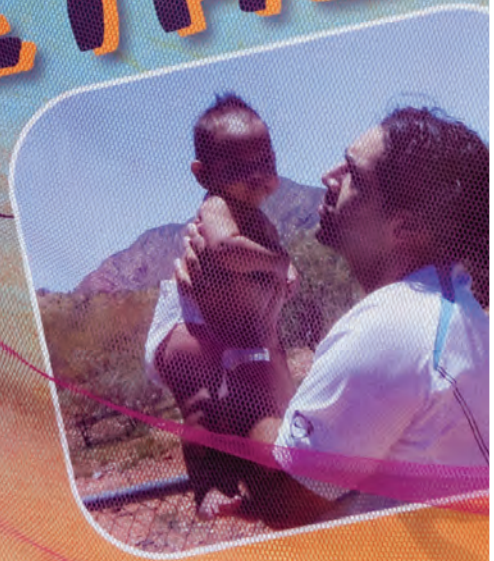
I konačno želim osjećati da se brinete o tome kako mu ide – da zajedno razmišljamo o njegovoj budućnosti i da mu pomožemo tamo dospjeti. I znam da je vama teže jer morate razmišljati o mnogo djece, a ja razmišljam samo o jednom djetetu. Ali kad mi jednostavne svakodnevne stvari koje činite pokazuju da vodite brigu i da usred svega što se događa vi poznajete moje dijete i mene i našu obitelj, onda je to dobar osjećaj kad mislim da smo na istoj stranici.”

a time to be **TOGETHER**

Booklet produced by SMARTC
Residential Indigenous Family and
Children's Behavioural Centre (RIFC)
in partnership with the NSW
Family Action Centre (FAC)
funded by the Australian
Government Department of
Community Services

Booklet designed and
illustrated by
Catherine and
Natalie

